

บทคัดย่อ

จากการศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการผลิตพืช โดยได้คัดเลือกพืชเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง มีการจัดการที่ประณีตภายใต้โรงเรือน คือ องุ่น เมล่อน และพริกหวาน และปัญหาที่พบ

องุ่น : สำรวจแปลงวิจัยองุ่นร่วมกับ TaiwanICDF และบริษัท CHT Smart agriculture เพื่อวางแผนติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ ในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพผลผลิตองุ่น ขณะนี้อยู่ระหว่างการติดตั้งรูปแบบเกษตรอัจฉริยะจากบริษัท CHT Smart agriculture

เมล่อน : ทดลองปลูกเมล่อนพันธุ์บาร์มี พบว่าเมล่อนที่ปลูกแบบลงดินให้ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตมากกว่าปลูกในวัสดุปลูก (Substrate) โดยเมล่อนที่ปลูกลงดินมีน้ำหนักผลเฉลี่ย 1.65 กิโลกรัม ซึ่งมากกว่าเมล่อนที่ปลูกในวัสดุปลูกน้ำหนักผลเฉลี่ย 1.13 กิโลกรัม มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) 15.03 องศาบริกซ์ ซึ่งมากกว่าเมล่อนที่ปลูกในวัสดุปลูกมีปริมาณ TSS 14.18 องศาบริกซ์ ส่วนการทดสอบปลูกเมล่อน จำนวน 4 พันธุ์ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติทางด้านของน้ำหนักผลเฉลี่ย ความกว้างผล ความยาวผล ความหนาเปลือกและความหนาเนื้อ แต่ปริมาณ TSS ($^{\circ}$ Brix) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยเมล่อนพันธุ์ ML 3747-Green มีน้ำหนักผลเฉลี่ยมากที่สุด 2.24 กิโลกรัม รองลงมาคือ เมล่อนพันธุ์ ML 3747 White พันธุ์ Radiance มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 1.79, 0.86 กิโลกรัมตามลำดับ ส่วนเมล่อนเมล่อนพันธุ์ ML 3747-Green มีปริมาณ TSS 13.12 องศาบริกซ์ ส่วนเมล่อนพันธุ์ ML 3747-White พันธุ์ Silver Light และพันธุ์ Radiance มีปริมาณ TSS 12.82 12.26 และ 11.78 องศาบริกซ์ ตามลำดับ

พริกหวาน : สำรวจข้อมูลพื้นที่ โดยเกษตรกรปลูกพริกหวานเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลัก โดยมีเกษตรกรที่สนใจร่วมวิจัย 2 ราย คือ นายแสวง แซ่ท้าว มีโรงเรือนขนาด 30 x 40 เมตร พิกัดแปลง X 714623,Y 2147192 และ นายจำลอง อนุวงศ์ประพันธ์ มีโรงเรือนขนาด 30 x 36 เมตร พิกัดแปลง X 715556,Y 2149819

ศึกษาระบบโลจิสติกส์และตลาดสมัยใหม่ของสินค้าเกษตรที่สำคัญบนพื้นที่สูง จากการสำรวจการบริหารจัดการผลิตผลในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่ จirim อ.แม่จirim จ.น่าน ด้วยการสัมภาษณ์และวิเคราะห์ปัญหาร่วมกับเจ้าหน้าที่และเกษตรกร พบว่า เกษตรกรของกลุ่มส่วนใหญ่ 5 หมู่บ้านอยู่ใกล้บริเวณศูนย์ซึ่งปลูกพืชผักใบ และมีจำนวนหลายชนิด แต่มี 1 หมู่บ้านที่ห่างไกลและมีอากาศที่เย็น ซึ่งทำให้มีต้นทุนค่าขนส่งมาก การจัดทำหลักสูตรการผลิตพืชแก่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกเพื่อให้มีความพร้อมที่จะผลิตพืชให้ตรงกับความต้องการของตลาด ปัญหาที่พบคือ จำนวนชนิดพืชผักค่อนข้างมาก มีความหลากหลาย แต่ความต้องการของลูกคามีปริมาณไม่มาก ทำให้ต้องมีการบริหารจัดการและมีข้อมูลที่ค่อนข้างมาก และต้องการความถูกต้อง แม่นยำ พันต่อสถานการณ์ตลาด ข้อคิดเห็นจากการประชุมร่วมกัน (1) ควรเพิ่มช่องทางการตลาด เช่น คู่ค้าที่ต้องการผลผลิตสม่ำเสมอ ช่องทางตลาดออนไลน์ (2) เพิ่มความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค โดยสร้างคิวอาร์โค้ดบนผลผลิต/บรรจุภัณฑ์ ให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับไปถึงเกษตรกรได้ (3) นำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสนับสนุนการทำงานเพื่อลดขั้นตอน

และเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ตั้งแต่การวางแผนการผลิต การติดตามแปลง การวางแผนเก็บเกี่ยว การคัดบรรจุ ไปจนถึงคู่ค้าทางธุรกิจหรือผู้บริโภค โดยเป็นเทคโนโลยีที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งจะวางแผนการดำเนินงาน ร่วมกับเกษตรกร/ กลุ่มเกษตรกรในการปรับปรุงการบริหารจัดการโดยใช้ระบบโลจิสติกส์และรูปแบบตลาดดิจิทัลของ สินค้าเกษตรจากใต้หวันในระยะต่อไป

